

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, 27/12/2017

Αριθμός απόφασης: **6582**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ. 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 25.07.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Κορίνθου, κατοίκου Καλαμακίου Κορινθίας (Άγιος Χάραλαμπος), οδός, κατά της πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) φορολογικού έτους 2016 του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με αριθμό δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ)/7.6.2017 και αριθμό ειδοποίησης/7.6.2017, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), της οποίας ζητείται η ακύρωση ή η τροποποίηση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 25.07.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) φορολογικού έτους 2016 του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με αριθμό δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ)/7.6.2017 και αριθμό ειδοποίησης/7.6.2017 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ΦΕφπ ποσού 619,52 €, πλέον προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους ποσού 619,52 €, πλέον τέλους επιτηδεύματος ποσού 108,33 €, ήτοι συνολικό ποσό 1.347,37 €.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ζητά την ακύρωση, κατ' εφαρμογή των άρθρων 2 παρ. 1 και 4 παρ. 5 του Συντάγματος, της ως άνω πράξης διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Διοικητή της ΑΑΔΕ με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/7.6.2017 και αριθμό ειδοποίησης/7.6.2017 και την αναγνώριση ότι δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα για το τρέχον οικονομικό έτος ή την αναπροσαρμογή της φορολογικής του υποχρέωσης ανάλογα με τις πραγματικές οικονομικές του δυνάμεις, προβάλλοντας ότι δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα, ώστε να μπορεί να συνεισφέρει στα κοινά βάρη, χωρίς να κινδυνεύσει κάποιο από τα απαραίτητα για τη διαβίωσή του στοιχεία, όπως η διατροφή ή η υγεία του, ή κάποιο περιουσιακό του στοιχείο, και συγκεκριμένα ότι:

1.) Τα καθαρά κέρδη της επαγγελματικής του δραστηριότητας ανέρχονται στο ποσό των 882,18 €, ενώ ο οφειλόμενος ΦΕφπ στο ποσό των 1.347,37 €.

2.) Το ετήσιο εισόδημά του έχει ήδη δαπανηθεί α) για ιατρικές δαπάνες (404,77 €) και β) για τρόφιμα κατ' εκτίμηση (477,41 €).

3.) Φιλοξενείται και συντηρείται από τη μητέρα του (π.χ. τους λογαριασμούς τηλεφώνου τους πληρώνει η μητέρα του).

4.) Από 05.05.2016 (ημερομηνία διακοπής εργασιών) μέχρι και την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής του (25.7.2017) είναι άνεργος.

5.) Επειδή ήταν και είναι άνεργος, οι δόσεις των ρυθμισμένων φορολογικών οφειλών του πληρώνονταν και πληρώνονται από εισοδήματα της μητέρας του.

Ως προς το παραδεκτό της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στον προσφεύγοντα της προβαλλόμενης πράξης: «Καθένας έχει δικαίωμα

στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 69 παρ. 1 εδ. α' ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά το χρόνο υποβολής από τον προσφεύγοντα της υπ' αριθμ. καταχώρησης/7.6.2017 δήλωσής του ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2016: «Με βάση τη δήλωση που υποβάλλει ο φορολογούμενος και τους λοιπούς τίτλους βεβαίωσης που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας βεβαιώνεται ποσό ίσο με το εκατό τοις εκατό (100%) του φόρου που προκύπτει από επιχειρηματική δραστηριότητα για το φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του διανυόμενου φορολογικού έτους.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 70 παρ. 1 και 2 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο υποβολής από τον προσφεύγοντα της υπ' αριθμ. καταχώρησης/7.6.2017 δήλωσής του ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2016: «1. Σε περίπτωση που τυχόν μειωθεί το εισόδημα άνω του είκοσι πέντε τοις εκατό (25%), ο φορολογούμενος μπορεί να ζητήσει με αίτησή του τη μείωση του φόρου που βεβαιώθηκε κατά τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου. Η αίτηση υποβάλλεται μέχρι το τέλος του μήνα Σεπτεμβρίου του φορολογικού έτους στο οποίο έγινε η βεβαίωση και αφορά στα ποσά του φόρου για τις δόσεις που δεν έγιναν ληξιπρόθεσμες κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης. Κατά την εκτίμηση της μείωσης του εισοδήματος από επιχειρηματική δραστηριότητα λαμβάνονται ενδεικτικά υπόψη: α) Το ποσό των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης στο τρέχον φορολογικό έτος, συγκρινόμενο με τα ακαθάριστα έσοδα της αντίστοιχης περιόδου του προηγούμενου φορολογικού έτους. β) Το ποσοστό των δαπανών και εξόδων διαχείρισης επί των ακαθάριστων εσόδων του τρέχοντος φορολογικού έτους σε σύγκριση με το αντίστοιχο ποσοστό του προηγούμενου φορολογικού έτους. γ) Οι ουσιώδεις μεταβολές που τυχόν επήλθαν στους παράγοντες διαμόρφωσης του μικτού κέρδους της επιχείρησης κατά το τρέχον φορολογικό έτος σε σχέση με το προηγούμενο. δ) Κάθε άλλο στοιχείο από το οποίο πιθανολογείται μείωση του κέρδους του τρέχοντος φορολογικού έτους. 2. Η Φορολογική Διοίκηση προβαίνει στην επαλήθευση της αίτησης που υποβλήθηκε και υποχρεούται, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την υποβολή της, να ανακοινώνει στον φορολογούμενο τα αποτελέσματα του ελέγχου. Αν διαπιστώσει ότι το εισόδημα μειώθηκε πραγματικά κατά το ποσοστό της προηγούμενης παραγράφου, η Φορολογική Διοίκηση προβαίνει στην έκπτωση ανάλογου, με τη μείωση που επήλθε, ποσού φόρου από τις επόμενες δόσεις που οφείλονται.»

Επειδή, όπως προκύπτει από το φυσικό φάκελο της υπόθεσης και από τα ηλεκτρονικά δεδομένα που τηρούνται στα πληροφοριακά συστήματα της ΑΑΔΕ, εκτυπώσεις των οποίων (δεδομένων) βρίσκονται στο φυσικό φάκελο της υπόθεσης ως ουσιώδη στοιχεία του, ο προσφεύγων υπέβαλε στις 28.7.2017 την υπ' αριθμ. καταχώρησης/28.7.2017 τροποποιητική δήλωση ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2016, μετά την εκκαθάριση της οποίας εκδόθηκε η πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου με αριθμό δήλωσης ΦΕΦΠ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017. Από αυτό συνάγεται ότι, μολοντί κατά την ημερομηνία άσκησης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής (25.7.2017) η μοναδική πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕΦΠ

φορολογικού έτους 2016 της Φορολογικής Διοίκησης που υφίστατο ήταν η με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή προσβαλλόμενη (με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/7.6.2017 και αριθμό ειδοποίησης/7.6.2017) και συνεπώς μόνο κατ' αυτής μπορούσε να στραφεί ο προσφεύγων, κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας (27.12.2017) δεν υφίσταται η προσβαλλόμενη πράξη, αφού μετά την υποβολή της ως άνω υπ' αριθμ. καταχώρησης/28.7.2017 τροποποιητικής δήλωσης ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 και την εκκαθάρισή της η μοναδική υφιστάμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 της Φορολογικής Διοίκησης είναι η προαναφερθείσα με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017, για το λόγο δε αυτό η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή θα έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη και συγκεκριμένα ως ασκηθείσα κατά ανύπαρκτης πράξης. **Επειδή όμως α)** με την υποβολή της ως άνω υπ' αριθμ. καταχώρησης/28.7.2017 τροποποιητικής δήλωσής του ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 ο προσφεύγων τροποποίησε την αρχική του υπ' αριθμ. καταχώρησης/7.6.2017 δήλωση ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 **μόνο κατά το μέρος που** με την αρχική δήλωσή του ΦΕφπ δεν είχε δηλώσει κανένα ποσό στον κωδικό 655 της δήλωσης (ποσό μείωσης προκαταβλητέου φόρου (παρ. 1 άρθρ. 70 Κ.Φ.Ε.)), ενώ με την ως άνω τροποποιητική δήλωσή του ΦΕφπ δήλωσε στον εν λόγω κωδικό το ποσό των 619,52 € (το οποίο αντιστοιχεί στο προαναφερθέν ποσό προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους που του είχε επιβληθεί (βεβαιωθεί) με την προσβαλλόμενη πράξη), αφού, όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο φωτοαντίγραφο της από 05.05.2016 βεβαίωσης διακοπής εργασιών φυσικού προσώπου επιτηδεύματιά, ο προσφεύγων διέκοψε την επαγγελματική-επιχειρηματική του δραστηριότητα στις 30.4.2016 και συνεπώς ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 70 παρ. 1 ν. 4172/2013, **κατά τα λοιπά δε** δεν επέφερε καμία αλλαγή στην αρχική του δήλωση ΦΕφπ, γεγονός που σημαίνει ότι **παρέμειναν και παραμένουν τα τεθέντα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ουσιαστικά νομικά ζητήματα και δεν επηρεάστηκαν, επί της ουσίας, ούτε το διατυπωθέν με αυτήν αίτημά του ούτε και οι προσβαλλόμενοι με αυτήν ουσιαστικοί λόγοι**, για τους οποίους στρέφεται κατά της προσβαλλόμενης πράξης και με τους οποίους υποστηρίζει το αίτημά του, **στο βαθμό και κατά το μέρος που δεν αφορούν στο ποσό της προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους (2017) ύψους 619,52 €, το οποίο**, σύμφωνα με την πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017, **αφαιρέθηκε από το ποσό του αρχικού** (όπως αυτό προέκυψε μετά την εκκαθάριση της αρχικής υπ' αριθμ. καταχώρησης/7.6.2017 δήλωσης ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του προσφεύγοντος) **χρεωστικού** (οφειλόμενου προς καταβολή) **ποσού** ύψους 1.347,37 €, ενώ ταυτόχρονα από τις σχετικές καρτέλες που τηρούνται στα πληροφοριακά συστήματα της ΑΑΔΕ, εκτυπώσεις των οποίων (καρτελών) βρίσκονται στο φυσικό φάκελο της υπόθεσης ως ουσιώδη στοιχεία του, προκύπτει ότι το εν λόγω ποσό **διαγράφηκε** στις 26.10.2017, μετά την έκδοση της πράξης διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017, **και επιπλέον β)** από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης και από τα πληροφοριακά συστήματα της ΑΑΔΕ προκύπτει ότι ο προσφεύγων μέχρι και

την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας (27.12.2017) δεν έχει αιτηθεί έννομης προστασίας αναφορικά με την πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017, ασκώντας ενδικοφανή προσφυγή κατ' αυτής, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο (πιθανολόγηση) να μην άσκησε ενδικοφανή προσφυγή κατ' αυτής, θεωρώντας ότι αυτή συμπροσβάλλεται με την προσβαλλόμενη με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του πράξη, ενδεχόμενο που, απορριπτομένης ως απαράδεκτης, κατά τα ανωτέρω, της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, θα σήμαινε ότι δε θα ικανοποιούνταν πλήρως, ενόψει της ως άνω πιθανολόγησης, το κατά το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος δικαίωμά του για παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια (στο αμέσως επόμενο της ενδικοφανούς διαδικασίας στάδιο), **για τους λόγους αυτούς** γίνεται δεκτό με την παρούσα απόφαση της Υπηρεσίας μας ότι η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή **παραδεκτώς ασκείται** κατά της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Διοικητή της ΑΑΔΕ με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/7.6.2017 και αριθμό ειδοποίησης/7.6.2017, έστω κι αν κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας (27.12.2017) η εν λόγω προσβαλλόμενη πράξη δεν υφίσταται και η μοναδική υφιστάμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 της Φορολογικής Διοίκησης είναι η προαναφερθείσα με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017.

Ως προς το παραδεκτό της ενδικοφανούς προσφυγής στο βαθμό και κατά το μέρος που αυτή αφορά στο ποσό της προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους ύψους 619,52 €

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στον προσφεύγοντα της προσβαλλόμενης πράξης: *«Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει.»*

Επειδή, σύμφωνα με την Εισήγηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής: *«...κάνοντας χρήση του άρθ.70, ο προσφεύγων υπέβαλλε την υπ' αρ./28-7-17 αίτηση διαγραφής προκαταβολής φόρου (ποσού 619,52 €) λόγω της διακοπής της επιχείρησής του με ταυτόχρονη κατάθεση τροποποιητικής δήλωσης και το αίτημά του θα γίνει αποδεκτό από την Διοίκηση και θα γίνει νέα εκκαθάριση όταν το σύστημα το επιτρέψει.»*

Επειδή, όπως προκύπτει από το φυσικό φάκελο της υπόθεσης και από τα ηλεκτρονικά δεδομένα που τηρούνται στα πληροφοριακά συστήματα της ΑΑΔΕ, εκτυπώσεις των οποίων (δεδομένων) βρίσκονται στο φυσικό φάκελο της υπόθεσης ως ουσιώδη στοιχεία του, στις 18.10.2017 εκδόθηκε η πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017 βάσει της υπ' αριθμ. καταχώρησης/28.7.2017 τροποποιητικής δήλωσής του ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016. Από αυτό συνάγεται ότι, μολοντί κατά την ημερομηνία άσκησης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής (25.7.2017) η μοναδική

πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 της Φορολογικής Διοίκησης που υφίστατο ήταν η με την υπό κρίση ενδικοφανή προσβαλλόμενη (με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/7.6.2017 και αριθμό ειδοποίησης/7.6.2017) και συνεπώς μόνο κατ' αυτής μπορούσε να στραφεί ο προσφεύγων, κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας (25.12.2017) δεν υφίσταται η εν λόγω προσβαλλόμενη πράξη, αφού μετά την υποβολή της ως άνω υπ' αριθμ. καταχώρησης/28.7.2017 τροποποιητικής δήλωσης ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 και την εκκαθάρισή της η μοναδική υφιστάμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 της Φορολογικής Διοίκησης είναι η προαναφερθείσα με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017, για το λόγο δε αυτό η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει, με την επιφύλαξη των ανωτέρω κριθέντων με την παρούσα απόφαση της Υπηρεσίας μας ως προς το παραδεκτό της, δηλαδή στο βαθμό που η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή αφορά στο **ποσό της προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους ύψους 619,52 €**, να απορριφθεί ως απαράδεκτη και συγκεκριμένα ως ασκηθείσα κατά ανύπαρκτης πράξης, πολλώ δε μάλλον που, απορριπτομένης ως απαράδεκτης, κατά τα ανωτέρω, της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής κατά το μέρος της που αφορά στο εν λόγω ποσό της προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους ύψους 619,52 €, δεν τίθεται, παρόλ' αυτά, ζήτημα τυχόν μη πλήρους ικανοποίησης του κατά το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος δικαιώματος του προσφεύγοντος για παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια (στο αμέσως επόμενο της ενδικοφανούς διαδικασίας στάδιο), αφού το προβληθέν με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αίτημά του αναφορικά με το ποσό αυτό **έγινε επί της ουσίας και κατ' αποτέλεσμα δεκτό** από τη Φορολογική Διοίκηση **διά α)** της εκδοθείσας πράξης διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017, φωτοαντίγραφο της οποίας βρίσκεται στο φυσικό φάκελο της υπόθεσης ως ουσιώδες στοιχείο του και από την οποία προκύπτει, όπως προεκτέθηκε, ότι αφαιρέθηκε από το ποσό του αρχικού (όπως αυτό προέκυψε μετά την εκκαθάριση της αρχικής υπ' αριθμ. καταχώρησης/7.6.2017 δήλωσης ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του προσφεύγοντος) χρεωστικού (οφειλόμενου προς καταβολή) ποσού ύψους 1.347,37 € το ποσό της προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους ύψους 619,52 €, **και β)** της διαγραφής την 26^η.10.2017 του προκύψαντος από την εκκαθάριση της ως άνω υπ' αριθμ. καταχώρησης/7.6.2017 αρχικής δήλωσής του ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 χρεωστικού (οφειλόμενου προς καταβολή) υπό κρίση ποσού της προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους, με αποτέλεσμα να παρέλκει η εξέταση του αιτήματος αυτού (αναφορικά με το εν λόγω ποσό της προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους) και των προβαλλόμενων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή λόγων στο βαθμό που αφορούν στο (υποστηρίζουν το) το εν λόγω αίτημα.

Ως προς το μοναδικό λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2016: «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2016: «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2016: «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 1-3 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2016: «1. Ο φορολογούμενος που υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων υποβάλλεται σε εναλλακτική ελάχιστη φορολογία όταν το τεκμαρτό εισόδημά του είναι υψηλότερο από το συνολικό εισόδημά του. Σε αυτή την περίπτωση στο φορολογητέο εισόδημα προστίθεται η διαφορά μεταξύ του τεκμαρτού και πραγματικού εισοδήματος και αυτή φορολογείται, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 34. 2. Το τεκμαρτό εισόδημα υπολογίζεται με βάση τις δαπάνες διαβίωσης του φορολογούμενου και των εξαρτώμενων μελών του, σύμφωνα με τα άρθρα 31 έως και 34. 3. Το «συνολικό εισόδημα» προσδιορίζεται ως το συνολικό ποσό του φορολογητέου εισοδήματος κατά την έννοια του άρθρου 7 που αποκτά ο φορολογούμενος και τα εξαρτώμενα μέλη του από τις τέσσερις κατηγορίες ακαθάριστων εσόδων που αναγνωρίζονται στο άρθρο 7 του Κ.Φ.Ε..»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2016: «1. Για τον προσδιορισμό του τεκμαρτού εισοδήματος του φορολογουμένου, της συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών του λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα: α) [...]. θ) **Η ελάχιστη ετήσια αντικειμενική δαπάνη** του φορολογούμενου ορίζεται σε **τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ** προκειμένου για τον **άγαμο** και σε πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για τους συζύγους που υποβάλλουν κοινή δήλωση, **εφόσον δηλώνεται πραγματικό ή τεκμαρτό εισόδημα**. 2. Το ετήσιο συνολικό ποσό της αντικειμενικής δαπάνης, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, **μπορεί να αμφισβητηθεί** από τον φορολογούμενο όταν αυτό είναι μεγαλύτερο από την πραγματική δαπάνη του φορολογουμένου και των εξαρτώμενων μελών που τον βαρύνουν, εφόσον αυτό αποδεικνύεται από τον υπόχρεο με βάση πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία. Τέτοια περιστατικά συντρέχουν **ιδίως** στο πρόσωπο των υπόχρεων, οι οποίοι: α) [...], δ) είναι άνεργοι και δικαιούνται βοήθημα ανεργίας, ε) συγκατοικούν με συγγενείς πρώτου βαθμού και έχουν μειωμένες δαπάνες διαβίωσης, λόγω **αποδεδειγμένης** συμβολής στις δαπάνες αυτές των συγγενών τους με την **προϋπόθεση** ότι οι τελευταίοι αυτοί έχουν εισόδημα από εμφανείς πηγές, στ) [...] και ζ) **προσκομίζουν στοιχεία** από τα οποία **αποδεικνύεται** ότι για λόγους ανώτερης βίας πραγματοποίησαν δαπάνη μικρότερη από την αντικειμενική. Όταν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις αυτές, **ο φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλει τα αναγκαία δικαιολογητικά για την απόδειξη των ισχυρισμών του**. Η Φορολογική Διοίκηση ελέγχει την αλήθεια των ισχυρισμών και την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων του φορολογουμένου και μειώνει ανάλογα την ετήσια αντικειμενική δαπάνη, στην οποία αναφέρονται οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία. Στις πιο πάνω α' και ε' περιπτώσεις, η διαφορά μεταξύ της αντικειμενικής δαπάνης και της πραγματικής δαπάνης λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής

αντικειμενικής δαπάνης του γονέα ή του τέκνου που συμβάλλει στις δαπάνες διαβίωσης του υπόχρεου. Αν πρόκειται για τους γονείς, η διαφορά αντικειμενικής δαπάνης καταλογίζεται σε εκείνον που έχει το μεγαλύτερο εισόδημα.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 1 ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2016: «*Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ του τεκμαρτού και του συνολικού εισοδήματος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 30, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα, προσδιορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση κατά το ίδιο φορολογικό έτος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους και φορολογείται: α) [...] ή β) σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 29, εφόσον ο φορολογούμενος έχει εισόδημα μόνο από επιχειρηματική δραστηριότητα ή εφόσον το μεγαλύτερο μέρος των εισοδημάτων του δεν προκύπτει από μισθωτή εργασία και συντάξεις [...].*»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 884/2016 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 20 της απόφασης), «*κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος, η φορολογούμενη ύλη (εν προκειμένω, εισόδημα) δεν επιτρέπεται να είναι πλασματική, αλλά πρέπει να είναι πραγματική (βλ. λ.χ. ΣτΕ Ολομ. 29/2014, Ολομ. 4003/2014, Ολομ. 2563/2015, Ολομ. 2564/2015). Η ανεύρεση και ο προσδιορισμός του ύψους του πραγματικού φορολογητέου εισοδήματος χωρεί και με την εφαρμογή προβλεπόμενων στο νόμο τεκμηρίων, εφόσον αυτά συνάδουν προς τα δεδομένα της κοινής πείρας, συνδυαστικά ως προς τη βάση τους και το συμπέρασμά τους (βλ. λ.χ. ΣτΕ Ολομ. 2527/2013, 1742/2013) και είναι μαχητά (βλ. λ.χ. ΣτΕ 1742/2013, 1841/2015 επταμ., 1973/2015), ώστε να καταλείπεται στο φορολογούμενο εύλογη δυνατότητα επίκλησης και τεκμηρίωσης του αδικαιολόγητου της εφαρμογής τους στην περίπτωση του και ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών της, διότι, άλλως, καθίστανται ασύμβατα προς τις θεμελιώδεις αρχές της αναλογικότητας (των περιορισμών του δικαιώματος περιουσίας) και της φορολογικής ισότητας. Τα ανωτέρω τεκμήρια μπορούν να αφορούν και σε δαπάνες διαβίωσης, σε δαπάνες κατοχής και χρήσης ακινήτων ή κινητών ή σε δαπάνες κτήσης περιουσιακών στοιχείων, από τις οποίες τεκμαίρεται αντίστοιχο αναλωθέν εισόδημα (ή άλλο κεφάλαιο). Τέτοιες δαπάνες, που λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του φορολογητέου πραγματικού εισοδήματος, είναι επίσης πραγματικές, έστω κι αν η φύση και το ύψος τους καθορίζονται με νόμιμα τεκμήρια, που πληρούν τους προαναφερόμενους όρους, όπως είναι, κατ' αρχήν, τα τεκμήρια που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 1 περιπτ. α, β, γ και θ και του άρθρου 17 περιπτ. γ του ΚΦΕ (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 2565/2015)...*»

Επειδή, με την προαναφερθείσα κρίση της υπ' αριθμ. 884/2016 απόφασης (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας αποκρυσταλλώθηκε και αποσαφηνίστηκε περαιτέρω η υφιστάμενη επί του θέματος νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπως είχε αποτυπωθεί (ομόφωνα) στην υπ' αριθμ. 1841/2015 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος (σκέψη 3 της απόφασης), σύμφωνα με την οποία «*...κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος.*». Όπως συνάγεται από την εν λόγω διάταξη, με την οποία καθορίζονται περιοριστικά τα στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο φορολόγησης

(εισόδημα, περιουσία, δαπάνες, συναλλαγές) ως μαρτυρούντα φοροδοτική ικανότητα, **ναι μεν ο κοινός νομοθέτης δεν εμποδίζεται, κατ' αρχήν, να θεσπίζει τρόπους τεκμαρτού προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης, οφείλει όμως και στην περίπτωση αυτή να αποβλέπει στη φορολόγηση πράγματι υφισταμένων, κατά τ' ανωτέρω, στοιχείων, καταστρώνοντας προς τούτο τεκμήρια αφ' ενός μεν συνάδοντα με τα διδάγματα της κοινής πείρας, αφ' ετέρου δε μαχητά για το φορολογούμενο.**». Η κρίση αυτή της υπ' αριθμ. 1841/2015 απόφασης (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας επαναλήφθηκε αυτολεξεί (ομόφωνα) στην υπ' αριθμ. 1973/2015 απόφαση (5μ.) του ίδιου δικαστηρίου (σκέψη 4 της απόφασης).

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων προβάλλει ότι δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα, ώστε να μπορεί να συνεισφέρει στα κοινά βάρη, χωρίς να κινδυνεύσει κάποιο από τα απαραίτητα για τη διαβίωσή του στοιχεία, όπως η διατροφή ή η υγεία του, ή κάποιο περιουσιακό του στοιχείο ως συνέπεια της ανεπανόρθωτης βλάβης που θα υποστεί σε οικονομικό επίπεδο και κατά προέκταση ως άνθρωπος, και συγκεκριμένα ότι α) τα καθαρά κέρδη της επαγγελματικής του δραστηριότητας ανήλθαν για το 2016 στο ποσό των 882,18 €, ενώ ο οφειλόμενος ΦΕΦΠ για το φορολογικό έτος 2016 στο ποσό των 1.347,37 €, β) το ετήσιο εισόδημά του έχει ήδη δαπανηθεί για ιατρικές δαπάνες (404,77 €) και για τρόφιμα κατ' εκτίμηση (477,41 €), γ) φιλοξενείται και συντηρείται από τη μητέρα του (π.χ. τους λογαριασμούς τηλεφώνου τους πληρώνει η μητέρα του), δ) από 05.05.2016 (ημερομηνία διακοπής εργασιών) μέχρι και την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής του (25.7.2017) είναι άνεργος και ε) επειδή ήταν και είναι άνεργος, οι δόσεις των ρυθμισμένων φορολογικών οφειλών του πληρώνονταν και πληρώνονται από εισοδήματα της μητέρας του, και για τους λόγους αυτούς η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί και να αναγνωρισθεί ότι δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα για το τρέχον οικονομικό έτος (βάσει της ως άνω οικονομικής του εικόνας) ή να αναπροσαρμοστεί η φορολογική του υποχρέωση ανάλογα με τις πραγματικές οικονομικές του δυνάμεις. Ο ισχυρισμός όμως αυτός του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί εν μέρει α) ως νόμω αβάσιμος και εν μέρει β) ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί **α)** είναι συνταγματικά ανεκτό, από τη σκοπιά των άρθρων 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος το ότι το συνολικό φορολογητέο εισόδημα μπορεί να συνίσταται, για σκοπούς φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, στο συνολικό δηλωθέν εισόδημα **με την προσθήκη της διαφοράς αντικειμενικών δαπανών**, ενόψει των ως άνω κριθέντων με τις προπαρατεθείσες υπ' αριθμ. 884/2016 (7μ.), 1841/2015 (7μ.) και 1973/2015 (5μ.) αποφάσεις του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, με αποτέλεσμα να είναι απορριπτέος ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί, επειδή ο ίδιος δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα, αφού, σε αντίθεση με τον ισχυρισμό του αυτό, το εισόδημά του για το φορολογικό έτος 2016 δεν ανερχόταν μόνο στο ποσό των 882,18 €, αλλά στο ποσό των 3.000,00 €, δηλαδή 882,18 € συνολικό δηλωθέν εισόδημα + 2.117,82 € προστιθέμενη διαφορά αντικειμενικών δαπανών = 3.000,00 €, και επομένως διέθετε φοροδοτική ικανότητα. Για το λόγο αυτό, ο ισχυρισμός του προσφεύγουσας πρέπει κατά το μέρος αυτό να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Εξάλλου, **β)** ο προσφεύγων δεν προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, από τα οποία να αποδεικνύονται (πλήρης απόδειξη) **βα)** οι ισχυρισμοί του ότι το ετήσιο δηλωθέν εισόδημά του δαπανήθηκε προς κάλυψη των βασικών-στοιχειωδών αναγκών

του διατροφής και υγείας, ώστε να μπορεί να κριθεί, ενόψει και της συνολικής περιουσιακής του κατάστασης (δηλωθέν και τεκμαρτό εισόδημα, αυτοκίνητα), καθώς και του ότι, κατά τα δηλούμενα από τον ίδιο με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του, φιλοξενείται, συντηρείται και υποστηρίζεται οικονομικά από τη μητέρα του, ότι δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα, ώστε να μπορεί να συνεισφέρει στα κοινά βάρη (κατά το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος), χωρίς να τεθεί σε διακινδύνευση κάποιο από τα απαραίτητα για τη διαβίωσή του στοιχεία (διατροφή) ή η υγεία του ή κάποιο περιουσιακό του στοιχείο, και ότι συνεπώς πρέπει είτε να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ είτε να αναπροσαρμοστεί η υπό κρίση φορολογική του υποχρέωση ύψους 727,85 € (μειωμένη, κατά τα προεκτεθέντα, στο ποσό αυτό με την πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/28.7.2017 και αριθμό ειδοποίησης/18.10.2017 κατόπιν αφαίρεσης, δυνάμει και μετά την εκκαθάριση της υποβληθείσας υπ' αριθμ. καταχώρησης/28.7.2017 τροποποιητικής δήλωσής του ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016, του ποσού της προκαταβολής ΦΕφπ επόμενου έτους ύψους 619,52 €) ανάλογα με τις πραγματικές οικονομικές του δυνάμεις, αλλά ούτε και **ββ)** το ότι το ετήσιο συνολικό ποσό της αντικειμενικής του δαπάνης, που προσδιορίστηκε κατά τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 31 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2016, στο ποσό των 3.000,00 €, είναι μεγαλύτερο από την πραγματική συνολική ετήσια δαπάνη του, αφού ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο (πλην σχετικής υπεύθυνης δήλωσής του), από το οποίο να αποδεικνύεται (πλήρης απόδειξη) ότι είναι άνεργος και δικαιούται βοήθημα ανεργίας (κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 31 παρ. 2 εδ. β' περ. δ' ν. 4172/2013) ή ότι συγκατοικεί με συγγενή α' βαθμού (εν προκειμένω, τη μητέρα του), ότι εξ αυτού του λόγου έχει μειωμένες δαπάνες διαβίωσης λόγω συμβολής στις δαπάνες αυτές της μητέρας του, ότι η μητέρα του πράγματι συμβάλει στις δαπάνες αυτές και ότι η μητέρα του έχει εισόδημα από εμφανείς πηγές (κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 31 παρ. 2 εδ. β' περ. ε' ν. 4172/2013) ή ότι για λόγους ανωτέρας βίας πραγματοποίησε δαπάνη μικρότερη από την αντικειμενική (κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 31 παρ. 2 εδ. β' περ. ζ' ν. 4172/2013). Επομένως, ο προσφεύγων δεν τεκμηριώνει επαρκώς τον ισχυρισμό του ότι δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα αναφορικά με τον οφειλόμενο για το φορολογικό έτος 2016 ΦΕφπ και το οφειλόμενο για το ίδιο φορολογικό έτος τέλος επιτηδεύματος ούτε αποδεικνύει τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν τις απαραίτητες κατά τις εφαρμοστέες προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 31 παρ. 2 εδ. β' περ. δ', ε' και ζ' ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2016, προϋποθέσεις, ώστε να πληρωθεί το πραγματικό των διατάξεων αυτών και να επέλθει η έννομη συνέπειά τους, δηλαδή η μείωση του ετήσιου συνολικού ποσού της αντικειμενικής του δαπάνης, που προσδιορίστηκε κατά τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 31 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2016, στο ποσό των 3.000,00 €, στο ύψος της πραγματικής συνολικής ετήσιας δαπάνης του για το έτος 2016, και συνεπώς ο ισχυρισμός του πρέπει, κατά το μέρος αυτό, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο μοναδικός λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί εν μέρει α) ως νόμω αβάσιμος και εν μέρει β) ως ουσία αβάσιμος, κατά την ειδικότερη ως άνω ανάλυση.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 25.07.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, κατά της πράξης διοικητικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2016 του Διοικητή της ΑΑΔΕ με αριθμό δήλωσης ΦΕφπ/7.6.2017 και αριθμό ειδοποίησης/7.6.2017 στο βαθμό και κατά το μέρος που αυτή (η προσβαλλόμενη πράξη) υφίσταται ακόμα κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας (27.12.2017), κατά τα ειδικότερα ως άνω εκτεθέντα, **και την επικύρωση** της πράξης αυτής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον προσφεύγοντα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΣΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.